

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum II. Decretalium, Per Triginta Titulos Distributum, In Quo Agitur
De Judiciis, Foro Competenti, Libelli Oblatione, Mutuis petitionibus, ...

Krimer, Ferdinand

Augustæ Vindelicorum, 1708

Dubium II. An hoc interdictum detur contra quemvis violentum
dejectorem?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73001](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73001)

possidere prohibeatur, non videri dejectum verius est: *dejicitur enim, qui amittit possessionem, non, qui non accipit*; prout habetur §. 26. in secundo autem casu contrarium est propter rationem oppositam.

1135.

Ad 4. Resp. negativè; quia adhuc possideret per suos; ad 5. Resp. pariter negativè, ex L. 3. §. 9. ff. h. t. ibi: *cum, qui cum armis venit, possumus armis repellere, sed hoc confestim, non ex intervallo: dummodo sciamus non solum resistere permissum, ne dejectatur; sed et si dejectus quis fuerit, eundem dejectum non ex intervallo, sed ex continenti; talis enim non amittit possessionem civilem.* Ad 6. Resp. quòd sic, si tunc alius in vacuam possessionem intravit, prout habetur L. 4. ff. de Usurpat. §. 22. ibi: *si tu me vi expuleris de fundi possessione, nec apprehenderis possessionem, sed Titius in vacuam possessionem intraverit, potest longo tempore capi res: quamvis enim interdictum, unde vi, locum habeat, quia verum est, vi me dejectum; non tamen verum est, & vi possessum.*

DUBIUM II.

An hoc interdictum detur contra quemvis violentum dejectorem?

1136.

Resp. quòd sic, quando quis dejectus est vi à possessione rei immobilis; L. 1. ff. unde vi; & ideo juxta Panormitanum, & Fachinæum l. 8. c. 10. hoc interdictum etiam succurritur Prædoni, seu spoliatori, si & ipse ex eadem possessione vi dejectatur. Sed in hoc non omnes conveniunt; tametsi enim multi affirmant, ut dictum est; negativam tamen sequuntur plures, præsertim apud Modernos Juristas, ut notat Haunold. tom. 1. tr. 3. n. 364. §. Tertia sententia; quorum argumenta sunt; primo, ex L. 1. §. qui à me 3. ff. h. t. ibi: *qui à me vi possidebat, si ab alio dejectatur, habet interdictum*; ergo per argumentum à contrario, qui non ab alio dejectur, sed à me, qui ab illo etiam dejectus sum, non habet hoc interdictum; Secundo ex c. cum dilectus, 6. h. t. ubi dicitur, quòd, *licet in pronuntiatione sit possessio præmittenda; in executione tamen debeat prevalere proprietatis*; ergo ubi constat de Dominio, non est curanda possessio; 3. quia notorio Prædoni,

vel spoliatori concederetur sine fructu; cum exceptione doli posset submoveti; 4. ex L. Bona fides. ff. depositi, ibi: *non est ex bona fide, rem suam Dominum prædoni restituere compelli*; 5. ex c. Ad decimas. 2. de restit. spoliat. ubi agentibus contra spoliatorem Decimarum restitutio negatur; nisi evidentè probaverint possessionem legitime acquisitam, propter præsumptionem de occupatione injusta; 6. c. Constitutus. 8. de filiis præsb. ex hoc filius beneficio diu possessio vi spoliatus non restituitur, si Pater ejus prius in ea Ecclesia cum titulo ministravit; ita negantes.

Affirmantes verò probant 1. ex c. in literis, 5. de restit. spoliat. ubi Alexander III. Episcopo Brixienti rescribens, *super illa*, inquit, *questione*, videlicet *cum quis dicit se de possessione violentè ejectum: & Adversarius dicit, eum non fuisse Canonice institutum*; respondemus: prius de violenta ejectione; quàm de Canonica institutione agi debere: *quia prado etiam est secundum rigorem juris restituendus.* Plures ejusdem sententiæ probationes satis claras adducit Haunold. cit. tom. 1. tr. 3. à n. 370. ex jure civili L. 7. C. h. t. L. 4. §. si Dominus, ff. de usurpat. §. 6. Instit. de interdict. Nec rationes sententiæ negantis efficaciter intentum probant. Nam primà ratio ex L. 1. in n. 1136. indebitè exponit legem; nam sic non haberet interdictum contra me spoliatus; si, postquam ab eo dejectus sum; cum ex intervallo rursus dejecti; cujus tamen oppositum ex communi dicendum est. Genuinus porrò sensus illius legis est; quòd spoliatus ab alio, semper uti possit hoc interdictum; non autem, qui à spoliato spoliatur; cum prius examinari debeat, an hoc in continenti; an ex intervallo fecerit?

Ad 2. ex c. cum dilectus. Resp. nihil exinde ad intentum probari; solum enim dicit, quòd causa possessionis prius esse debeat in pronuntiatione; proprietatis autem, in executione; non igitur negatur spoliato interdictum, & pronuntiatio secundum illud; licet, ubi *constiterit* de proprietate, habeat subsidium tantum momentaneum ex pronuntiatione. Ad 3. Resp. non posse illi opponi exceptionem doli; saltem cum effectu; cum ordo juris exigat spoliatum ante omnia restituendum esse; aliàs, qui possessionem clam occupavit, & vi dejectus est, non

1137.

1138.

non gauderet hoc interdicto, contra communem, quod ei per exceptionem opponi posset possessionis acquisitæ vitium. Ad 4. Resp. legem illam ad intentum non aptè produci; solum enim dicitur, in casu, quo Dominus rem suam, absque vitio, & violentia consequitur, non esse ex bona fide, quod Dominus tunc rem suam restituat prædoni; nam casus, de quo hic agimus, est, cum ad aliquem res venit per vim. Sed nec favet c. ad decimas; nam ibi spoliatis non negatur simpliciter & absolute restitutio; sed solum, dum evidenter probent possessionem decimarum in aliena Parochia legitime acquisitam, eo, quod præsumptio contra illos militet in oppositum. Ad 6. Resp. in eo nihil præsertim agi de spoliatione; sed solum dici, quod si filius beneficium in Ecclesia, ubi ejus parens prius ministravit, contra canones possidet, ipsum ab eo esse removendum, quod nihil facit ad intentum controversiæ præsentis.

DUBIUM III.

An Clerici spoliati, ab alio conventi in judicio, teneantur illi respondere ante restitutionem?

1139. **A**mplissimum in hoc puncto privilegium Stephanus Papa V. Clericis spoliatis constituit, prout habetur in c. Oportet. 3. q. 2. ibi: Oportet, ut primum vos tam de invasis civitatibus, & Monasteriis, & mansis, quam de reliquis generaliter rebus redinvestiri faciatis (ubi Rubrica: ante litem contestatam violentè ablata restituantur) causam ibidem reddat Pontifex: quia nec undi contendere, nec inermes inimicis nos debemus opponere. Idem constituit Felix Papa. l. c. tamdiu 3. q. 2. ibi: tamdiu in sede propria pacifice, & potestativè cuncta disponens resideat, quamdiu expulsus, vel exspoliatus suis carere visus est rebus; & c. Si Episcopus, ead. c. & q. ibi: si Episcopus suis fuerit, aut Ecclesia sibi commissæ rebus exspoliatus, aut (quod ablit, quod alienum ab omnibus esse debet fidelibus) à sede propria ejectus, in deventione aliqua à suis ovibus fuerit sequestratus, tunc canonicè ante in pristinum Tom. II.

statum restituatur, cum omni privilegio sui honoris, & sua omnia, quæ insidiis inimicorum suorum ei ablata fuerant, legibus redintegrentur. Non enim convocari poterit, vel præjudicari, nisi ipse pro sua necessitate (minimè tamen judicandus) advenire sponte elegerit. Nullatenus ergo à quoquam respondere cogatur, antequam integerrimè omnia, quæ per suggestiones inimicorum suorum amiserat, potestati ejus ab honorabili concilio, legati ordine, redintegrentur.

Quoniam verò interdum aliqui Clerici hoc tam amplo privilegio abusi sunt, allegando falsò, se spoliatos ab eo, à quo conveniebantur; consequenter præhendendo, se non teneti eis respondere, dum restituti sint (ut testatur Innocentius IV. in c. frequens 1. de restitut. spoliat. in 6. ibi: frequens, & assidua nos querela circumstrepit, quod spoliationis exceptio nunquam in judiciis calumniosè proposita, causas Ecclesiasticas impedit, & perturbat; dum enim exceptioni insistitur, appellationes interponi contingit, & sic intermittitur, & plerumquè perimitur causæ cognitio principalis; & propterea nos, qui voluntarios labores appetimus, ut quietem aliis præparemus, finem litibus cupientes imponi) ideo prædicto privilegio moderationem aliquam adhibuit, & privilegium restrinxit, ut Clericis non liceret hac exceptione spoliationis uti, nisi adversus ipsum spoliatorem; quia tamen dubitatum est postea, an Clericus ab alio prius spoliatus, & deinde eundem in alia re spoliatus, si à spoliato conveniatur interdicto, unde vi, possit vi dicti privilegii uti exceptione, quod ipse prius fuerit ab isto spoliatus, & sic non teneatur respondere, donec ipse prius restituatur; affirmativè respondit Gregorius IX. c. fin. de ordine cognitionum, ibi: quanquam ab agendo spoliatione ab eis (Clericis) opposita repellatur; ita interpretatur Fachineus lib. 8. c. 11. sed de hoc ex professo dicemus iis. seq.

AS) (O) (S)